

VRNITEV DOMOV

(po resnični zgodbi)

Razmere po prvi svetovni vojni so ostale napete. Še bolj so se ostrile, ker ni bilo nič pozabljeno. Že v prvi svetovni vojni se je pokazalo, katerim voditeljem držav se lahko zaupa. Zato je nastala druga svetovna vojna. Še huje je bilo kot prvič. Več orožja, več žrtev. Mnogo ljudi je bilo izgnanih. Med temi bil tudi mlad par. Dekle je bilo noseče.

Rodila je deklico. Vesela sta bila. Njune težko življenje v izgnanstvu v Nemčiji, se jima je končno nasmehnilo. Vsaj enkrat. Ko je bila deklica stara dva meseca, so se peljali z vlakom. Želeli so se vrniti v svojo domovino. V Slovenijo. Spet domov.

Nihče ni želel povedati, kaj se je res tistega dne zgodilo na vlaku. Nihče ne ve točno, zakaj so starša dojenčice našli ustreljena na vlaku. Ne ve se, kdo je našel dojenčico. Verjetno kakšni dobri ljudje.

Punčka je rasla. V prvih letih je živela z babico, potem pa so jo posvojili. Seveda je bila premajhna, da bi se tega spomnila.

Odraščala je, hodila v šolo, se smejala, jokala, spala. Pri osemnajstih je izvedela, da je posvojena. To je spremenilo vse. Zavedala se je, da je živela s tujci. Z njimi se je igrala in objemala. K njim je hodila ponoči spat, ko so jo mučile more. Počasi se ji je zdelo, da ve, zakaj se nikoli ni počutila resnično ljubljena. Nikoli resnično. Seveda to ni bilo res. Družina jo je imela za svojo. Jokala je, ko je razmišljala o tem.

Še bolj pa jim je zamerila, da jo je ta družina želela poročiti s še enim tujcem. To je bila pika na i. To je je tako prizadelo, da se je odločila pretrgati vse stike in papirje, ki jo povezujejo s to družino. Bila je polnoletna. Lahko je to naredila. Zopet so bili tujci.

A pravzaprav ni imela nikamor iti. Poiskala je teto v Zagrebu in živela z njo. Od nje je tudi izvedela o svojih starših. Ni želela sprejeti resnice.

V Zagrebu pa je spoznala fanta. Zaljubila sta se. Bil je njena prva ljubezen. Zanosila je. Rodila je dečka. Želela sta se poročiti. Razmišljala sta o skupnem življenju. A fantova starša nista dovolila poroke. Še posebej njegova mama. Sin pa je seveda poslušal svojo mater. Dekle, ki ni nikogar sovražilo, je zdaj začelo sovražiti fantovo mater. Nikogar tako močno.

Zopet je bila jezna na ves svet. A pravzaprav je bila jezna nase. Zaradi svojih dejanj in odločitev. Le vedela ni tega. Bila je na točki, ko ni vedela, kako naprej. Bila je mlada nezakonska mati in brez družine. Sina je pustila teti. Ona pa je šla naprej.

V iskanju prave sebe se je odpravila v Nemčijo. Morda je iskala podatke o starših, morda pa je bila Nemčija le slučajno. Zopet je spoznala nekega fanta. Z njim pa je dočkala tudi poroko. Lahko bi rekli, da je bila srečna. Končno je imela to, česar prej ni imela. Ljubezen, dom, družino. A v njej se je veliko spremenilo. Spreminjalo se je vse od tistega dne, ko so ji umorili starše.

Življenje hitro mine. Njen mož je umrl. Postala je še bolj zagrenjena. Ljudje so jo še manj marali. Govorilo se je, da ga ni zares ljubila. A to ni res. Ljubila ga je, kakor je najbolj znala. Z njim je bila srečna na svoj način.

Zgodba pripada stari gospe, ki živi v sosednji ulici. Že nekaj let je osamljena.

Lana Kolar, 8. b

OŠ BREZOVICA PRI LJUBLJANI

Šolska ulica 15, 1351 Brezovica

Mentorica: Zdenka Ivančič

Občina BREZOVICA